

La necessitat de l'Aliança Obrera

Veus de les trinxeres

Revolucionària

L'experiència ens ha ensenyat que si la classe treballadora no s'uneix, mai no aconseguirà derrotar el règim capitalista que ens esclanya i mai no podrà assolir la seva emancipació.

En totes les revolucions del món, si els obrers no han actuat en estreta intel·ligència, sols han recollit derrotes i fracassos.

Quan els obrers s'uneixen, són invencibles.

Tenim l'exemple d'Astúries en la Revolució d'Octubre. Units els herois miners asturians al crit de H. H. P., feren trontollar la burgesia espanyola. Si la Revolució fracassà fou per la manca d'unió dels treballadors de la resta d'Espanya.

Fets més recents, confirmen el mateix. En aquesta Revolució que vivim, fou que els obrers estaven units, que assoliren derrotar el feixisme en les ciutats principals, i fou llavors quan la Revolució aconseguí les victòries més grans.

Des que s'ha trencat la unió, és quan el feixisme ha guanyat més batalles, i la contrarrevolució, més posicions.

Avui, aquesta revolució que semblava triomfant, passa per moments sobrenaturals de perills. Guanyàvem la batalla al carrer; però, per manca d'unió no prenguérem el poder i la lluita restà indecisa.

Delmada la burgesia al començament, avui es revifa amb l'apoi del reformisme i torna a organitzar els seus quadres d'atac. De la defensiva ha passat a l'ofensiva. Avui ja dicta ordres als obrers i es prepara per tal de manar els destins d'Espanya.

La Revolució començada en les glòries jornades de juliol està en perill; però, encara no ha estat vençuda, encara podem derrotar la contrarrevolució i aconseguir el poder per a la classe treballadora.

La única mesura pràctica per impulsar el triomf de la Revolució i bastir els seus pilastres de victòria, és la unió de tots els treballadors a una Aliança Obrera Revolucionària. Tots els obrers anarquistes, comunistes, socialistes, hem d'enarborar una sola bandera. La bandera de la Revolució.

No són moments de malgastar les nostres energies perdent el temps en discussions estèrils ni en polèmiques sense to ni so. Són moments greus i de, veres, volem el triomf de la Revolució, és hora que deixem a un costat les diferències per unir-nos a l'Aliança Obrera Revolucionària. És la millor arma que tenim els obrers per abatere la contrarrevolució.

No s'uneixen els burgesos per

esclafar la nostra Revolució? Per què no podem fer-ho nosaltres per tal de fer-la triomfar? Qui no accepta l'Aliança Obrera Revolucionària és enemic de la Revolució. Sols no la volen els que han renegat de llurs ideals i s'han sotmès al jou de la burgesia a fi de fer-la fracassar. Però, si els obrers ens unim, triomfarà.

L'Aliança Obrera Revolucionà-

ria serà la salvació de la nostra Revolució.

L'Aliança Obrera Revolucionària, serà el dic contra el qual s'estrellaran tots els atacs de la Contrarrevolució.

La unió fa la força. Obrers, unim-nos tots per tal d'esclafar ràpidament el feixisme i que l'immens sacrifici del poble i la seva sang vessada per a la Revolució, no resultin estèrils.

Visca l'Aliança Obrera Revolucionària!

J. BRUNSÓ

Ballestar (Osca) 26-5-37.

ALEMANYA

El Tractat de Versalles fou un veritable lladrocin.

Les potències vencedores feren i desferen, al seu plaer, sense cap mirament per a les vençudes.

D'ací devenen tots els maldecaps que fan trontollar el règim nazi. Cal comentar, però, que aquest assolí el poder sota el pretext de la denúncia d'aquest Tractat que colpia el cor de la majoria del alemanys i de l'economia alemanya.

El President Wilson fou l'eix de Versalles.

En conseqüència, Alemanya perdé, en signar-se, Eupen i Malmedy, que foren anexionades als Belgues; l'Alsàcia, Lorena i Sarre, a França; la regió de Memel, a Lituània; Polònia s'anexionà la part, en devenir estat independent, més voluminosa del terreny teutó, separant-lo de la Prússia Oriental pel Corredor on queda instal·lada la ciutat lliure de Danzig. Dinamarca es quedà la regió del Schaleswig.

Les possessions de l'Àfrica pertanyents a Alemanya foren repartides entre Anglaterra, França, Bèlgica i la Unió Sud-Africana (protectorat anglès). Les illes de l'Oceà Pacífic se les anexionà el Japó.

De fet, Alemanya perdé, a més del seu territori, tots els dominis colonials que li pertanyien, abans de la guerra del 14-18.

Privada, doncs, de colònies i per tant de matèries primes, preté conquerir-les a la força.

Quan el règim nazi pujà al poder, el seu programa tenia aquest fi. Hitler, l'any 35, recuperà les conques carboníferes del Sarre donant satisfacció als patrioters alemanys que somniaven en llur passat de grandeses.

Tota la fúria del rearmament que ha emprés d'un temps ençà, no té altra objectiu. En prendre Hitler el poder, l'efectiu militar era de 200,000 homes. A l'actualitat és de 350,000 i pot

(Segueix a la pàgina 2)

DOS HOMES....

En el cinquantenari del naixement de

Stalin

L'hoste misteriós del Kremlin, dictador de la sisena part del món, vencedor de totes les oposicions, personalitat impenetrable, esfina comunista, enigma.

(De la «Pravda»,) (21-desembre-1929)

Lenin

Enemic acèrrim de l'homeatge personal, celebrà el seus cinquanta anys, amb una vetllada íntima amb els vells amics del Comitè Moscovita del Partit.

(23-abril 1920)

Tota la premsa soviètica publica grans retrats, qualificant-lo de compendi de qualitats humanes i superhumanes. «Organitzador del partit bolxevic», «conductor de la Revolució d'Octubre», «forjador de l'exèrcit roig i vencedor de la guerra civil», «teòric infalible». Centenars de milers de missatges i telegrams d'administració ditiràmica. Les edicions de l'Estat escampen per milions d'exemplar panegírics de 250 pàgines. Un bust oficial, fabricat en sèrie. Es dona el nom de Stalin a ciutats, fàbriques, centrals elèctriques, explotacions agrícoles, casernes, escoles.

Editorial

Ofensiva contrarrevolucionària

Després d'una campanya anti-poumista, que és tant com dir antirrevolucionària, sense precedents en els anys de la Història, «La Batalla», òrgan central del P.O.U.M., ha estat suspesa per temps indefinit.

El nostre Partit, des del 19 de juliol ençà, és el blanc de l'ofensiva burgeso-reformista. Cal solament tenir en compte aquest detall per arribar a la conclusió que el P.O.U.M. és la columna vertebral de la Revolució espanyola.

La lluita contra el P.O.U.M. és la croada «santa» contra la Revolució Socialista.

Destruir el P.O.U.M. és apagar la flama del 19 de juliol. Lliurar-se del P.O.U.M. és l'objectiu primari i el mot d'ordre de totes les forces de l'Espanya obscurantista.

Però, el P.O.U.M. no és pas un partit nascut a l'escalf d'una Conselleria perquè a instància del primer burgès, o del primer agutzil, hom pugui decretar la seva defunció fulminant.

Reduir les possibilitats de la nostra existència legal és multiplicar la nostra vitalitat revolucionària i la nostra influència en la classe treballadora.

Coincideix la repressió contra el P.O.H.M., amb el naixement d'un Govern sense C.N.T. i U.G.T., que vol dir Govern al marge de la classe treballadora.

«La Batalla» és suspesa en el precís moment que Irujo enllesteix el restabliment de la llibertat de cultes i es dediquen hores extraordinàries als treballs de reconstrucció de l'antic Registre de la Propietat.

El P.O.U.M. s'enorgulleix de concentrar les íres desfermades de tots els enemics de juliol, per tal com aquest fet palesa que, avui per avui, encarnem la línia més justa i assenyalem a la classe treballadora el camí recte del Socialisme.

L'ofensiva contra nosaltres coincideix amb els atacs innobles a Largo Caballero, a la U.G.T., a la C.N.T. i a l'ala esquerra del Partit Socialista.

No estem sols en el camp de la persecució. El procés de tots els moviments revolucionaris sol marxar a una velocitat ben escassa; puix són, predominantment, moviments de profunditat.

La diferenciació que s'està obrint pas dins del bloc antifeixista ha d'ésser impulsada fins a les darreres conseqüències.

L'antifeixisme a seques cedirà el lloc a l'Aliança Obrera Revolucionària, autèntic pilastre de la Victòria.

Els sectors marxistes revolucionaris del P.S.O.E., la F.A.I. i el P.O.U.M. tenen el deure de llimar llurs diferències per tal de constituir el gran partit de la Revolució espanyola.

Cal accentuar la nostra unificació programàtica, que serà tant més fàcil com més intensa sigui la repressió antiobrera. I de la unificació programàtica a la unitat orgànica hi ha un pas.

La suspensió de «La Batalla» contribuirà a aquest procés d'aplegament revolucionari sota la bandera única de la lluita de classes i del Socialisme.

Ens interessa tant lliurar-nos de la burgesia com dels mateixos alemanys.

Tots són invasors: uns, del nostre territori; els altres, de la nostra economia.

CAMARADA

El llibre és l'arma de la intel·ligència

FES-TE UNA CULTURA MARXISTA!

Aquest número ha estat sotmès a la censura

El triomf del P.O.U.M és el triomf de la revolució

(Ve de la pàgina 4)

vulgar estado capitalista, busca es-
Ceste, acechando la presa codi-
ciada.

El Gobierno Soviético entre la
tablecer pactos militares con todas
las naciones que, circunstancial-
mente, se encuentran en pugna con
el imperialismo fascista. Primero,
lo establece con Francia, luego con
Checoslovaquia, y lo procura es-
tablecer con Inglaterra. Para con-
seguir la alianza militar Anglo-
Franco-Rusa pone todos sus resor-
tes en juego. La I. C. juega un gran
papel en la consecución de los de-
signios del Gobierno Soviético. La
I. C. es la encargada de llevar a la
práctica las condiciones exigidas
por las naciones capitalistas, a Ru-
sia, para el concierto de pactos mi-
litares. La I. C. se encarga de li-
quidar el movimiento comunista
internacional, transformándolo en
un movimiento análogo al de la so-
cialdemocracia. Es ahora cuando
surge la política de Frente Popu-
lar, la consigna lanzada por Dimi-
trof en nombre de la I. C. "Frente
Popular en todo el Mundo" es bien
elocvente.

El P. O. U. M., desde el primer
día que ha venido señalando y cri-
ticando de una manera razonada
todas esas monstruosidades. El
P. O. U. M. ha sido combatido des-

de mucho antes del 19 de julio por
esto; lo ha sido mucho más, del 19
de julio acá, porque ha denunciado
en cada momento, a los trabajado-
res, los peligros que corría nuestra
revolución debido a las maquina-
ciones de los stalinianos. El P. O.
U. M. ha señalado sin tapujos a
los verdaderos culpables del retro-
ceso de nuestra revolución.

El P. O. U. M., igual que el Par-
tido Bolchevique en 1917, se ha
puesto enfrente de los verdaderos
agentes del capitalismo. Por esto,
es difamado y calumniado por los
stalinianos. No por esto ha desa-
parecido, ni desaparecerá, ni cam-
biará un ápice su conducta; sabe
perfectamente su deber como par-
tido del proletariado. Sabe lo que
se juega en esta lucha: nada menos
que el destino de la revolución es-
pañola y mundial. Si triunfaran
los mencheviques stalinianos, la
revolución española e internacio-
nal, sufrirían un grave quebranto.
Si triunfa, como triunfará el P. O.
U. M., nuestra revolución está ase-
gurada, y como consecuencia la re-
volución mundial recibirá un fuer-
te empujón hacia adelante.

La táctica de Marx y Lenin re-
nacerá fuerte y vigorosa. La in-
ternacional de los stalinianos será
hundida en el lodo de la vergüenza
y la traición.

Avanzadillas-Ballestar, 20-5-37.

VIDA DEL PARTIT

Escolteu, cada dia, a un quart de vuit del ves-
pre el Diari Parlat "L'ESPURNA", radiat des de
l'Emissora gironina

J.C.I. P.O.U.M.

Dimecres, dia 2, míting de la Jo-
ventut a les 9 del vespre, al local
del P.O.U.M., en el qual parlaran:
Clascà, pels Pioners.
Pallàs, per la J.C.I.
Garcia, pel C. L.
J. Solè, pels combatents.
Presidirà: M. Burset.

COMPANYES:

Al front d'Aragó els combatents
necessiten la nostre ajuda. Han
passat deu mesos des del 19 de Ju-
liol i n sol moment han sigut
abandonades les trinxeres. Allí han
passat hores i més hores desafiant,
junt amb l'enemic, les inclemències
del temps. Ara les frets, les neus,
les tempestes han desaparegut, pe-
rò bé la calor. Molts dels nostres
combatents cobreixin encara el seu
cos, amb robes d'hivern. El sol que
ací, ja ens molesta una mica allí, a
les terres pades i polsoses d'Ara-
gó, atueix als nostres companys.

Hem de treballar; hem de procur-
rar que dintre de pocs dies puguin
portar ja tots les robes d'istiu.

El taller de confeccions per la 29
divisió (Lenin), que treballa per
enviar ràpidament al front tants
pantalons com li sigui possible, fa
una crida a totes les companyes
perquè no manquin ni un sol dia a
treballar.

Unes hores que vos poden quedar
lliures després de les feines de
casa, del taller o fàbrica, aprofiteu-
les portant el vostre ajut als nos-
tres combatents del front d'Aragó.

El taller de confeccions per la 29
divisió (Lenin) que està situat al
carrer Ciutadans, 12, 2. on, espera
a totes les companyes.

Club Esportiu Proletari

El proper dimecres, dia 2 del cor-
rent i a les 9 i mitja de la nit, es
celebrarà una reunió de constitució
de la Secció de Cine Amateur sota
el següent ordre del dia:

Informe de la Comissió organit-
zadora.

Nomenament de la Junta.

Assumptes generals.

La Comissió

Delegació de la 29 Divisió «Lenin»
Brigades Mixtes 128 i 129

Es notifica als familiars dels mi-
licians d'aquesta Divisió que ha-
vent-se représ el servei de tramesa
de paquets al front, el proper dijous
dia 3, sortirà un camió que recor-
rerà tots els sectors de la divisió.

S'admeten els paquets a les ofi-
cines d'aquesta Delegació, Casal del
Combatent (abans Caserna Lenin),
Beates 4. — El Delegat, *Lluís Coro-
mines*.

Camarades no desarmeiu!

fortifiqueu la vostra
dialèctica

adquirint llibres de l'

EDITORIAL
MARXISTA

Socors Roig del P.O.U.M.

Ahir foren enviades a Barcelona
395'70 pessetes destinades als pre-
sos i ferits de la «setmana de maig».

Aquestes pessetes són part de lo
recaptat en la subscripció que la
secció de Girona ha fet per ajudar
a les víctimes del reformisme.

La subscripció continua oberta.

Suma anterior 304'70

Josep Bosch, 2; Narcis Cortada,

2'50; Antolín Llamador, 2'50;
F. Sancho, 2'50; A. C. M., 2'50;
Fernando Pruneda, 2; Derio Pru-
neda, 2; J. B., 5; Emilieta Port, 1;
Una camarada, 2; Un simpatitzant
gironí, 5; Lluís Ferrer, 1; Carme
Costa, 3; Pere Boades, 2; Maria
Martí, 2; Ramón Boades, 2; Fran-
cisca Boades, 2; Austasi Viguera,
5; Un que vol el triomf de la revo-
lució social, 25; Neus Adroher, 5;
Mercé Padrós, 5; Carme Pujol, 2'50
E. Rigau, 2'50; Nuri Vila, 5.

Suma Total 395'70

Aquest número ha estat
sotmès a la censura

CAMARADES
SIMPATITZANTS

La nostra propa-
ganda per
a la

FIRA DEL LLIBRE

no és una propaganda co-
mercial. Els llibres que no
podeu comprar, veniu-los a
consultar a la nostra

BIBLIOTECA DEL P. O. U. M.

Aprofiteu el Servei de
Biblioteca a domicili.

Feu-vos una cultura marxista

ALEMANYA

(Ve de la pàgina 1)

movilitzar, instantàniament un milió i
mig, en cas de guerra.

Goebbels en dir no menjarem man-
tega, però tindrem canons, ens diu
prou clarament on va Alemanya. L'a-
poi incondicional a Franco fou per l'a-
fany d'estirar quelcom del nostre sòl.
Es probable, però, que siguin retirats
els voluntaris amb el consegüent ar-
mistici i Alemanya no arrabassi res de
la parada. Llavors l'única sortida serà
conquerir-ho a la força, i ho provarà.

Altrament el règim nazi trontolla
Altrament el règim nazi trontolla,
sotregada interior agreujada per l'a-
ventura espanyola.

Vulguem o no, els règims feixistes
ens abocaran a una nova guerra, així
que estiguin preparades, car no poden
subsistir d'altra manera. Malgrat ens
diguin les potències democràtiques
que no hi ha perill, quan llurs interes-
sos trontollin, en nom de la pàtria
la provocaran també.

Preparem-nos, doncs, a transfor-
mar la guerra imperialista en civil.

Per la lluita de classes!

JUSSÀ

NOTICIARI

Interessants decla-
racions del tinent
coronel Ascassi

Aquest migdia han visitat al ti-
nent coronel Ascassi els periodis-
tes gironins, per tal de demanar-li
informació dels criminals atempt-
tats comesos ahir per un submer-
gible estranger.

El company Ascassi ha dit que
a dos quarts d'onze d'ahir al matí
trobant-se a l'alçada de Lloret un
vaixell mercant que de Barcelona
anava en direcció al Nord fou tor-
pedinat per un submarí que li etzi-
và dos torpedes sense que, afortu-
nadament, fessin blanc ni esclates-
sin.

Un dels dits torpedes quedà so-
bre la platja de Lloret a 3 metres
de la sorra. Cas d'haver esclatat,
hauria produït seriosos desperfec-
tes i nombroses víctimes entre la
població de Lloret, trobant-se com
es troba concorreguda la platja a
l'estiu. El remolí de l'aigua agafà
a un banyista sense causar-li dany.

Dit torpede veritable bèstia d'a-
cer medeix 7 metres, 10 centíme-
tres de llargada per 85 cm., de dià-
metre. El seu pes no s'ha calculat
encara, però es suposa formidable.
Està curull d'inscripcions italianes
totes elles, àdhuc té la marca de la
profunditat a què navegava, que
és de quatre metres. D'aquest ar-
tefacte — ha dit el company Ascassi —
n'he fet treure nombroses foto-
grafies que ja us facilitaré.

També el mateix submergible
llançà un altre torpede que anà a
parar a unes roques que hi ha a la
banda dreta de la població lloreten-
ca. No s'ha localitzat encara, però
es realitzen els deguts treballs, ja
que constitueix un perill per a la
navegació. Aquest torpede no es-
clatà.

A dos quarts de tres de la tarda
— ha dit el tinent coronel — ens
trobàvem a Guixols quan ens co-
municaren que la motonau "Ciuda-
dad de Barcelona" havia estat a-
gredida pel mateix submarí. Di-
ta motonau a les deu i mitja passa-
va pel golf de Roses, escortada per

un avió "Savoia" i en ésser davant
Lloret també se li llançà un torpe-
de pel mateix submarí. Aquest tor-
pede féu desgraciadament blanc.
El vaixell trigà uns set minuts en
enfonsar-se. L'aparell lleial amarà
tot seguit al costat del vaixell si-
nistrat i junt amb les diferents
barques de pesca que de seguida
sortiren ajudaren a salvar els su-
pervivents.

Quan arribàrem a Lloret l'espec-
tacle era depriment en extrem. Els
ferits i morts que pogueren ésser
extrets de la febre devoradora de
l'aigua oferien una trista nota de
dolor.

Més tard, prop de les sis de la
tarda i a menys de sis milles de la
costa aparegué un vaixell italià
del control que assistí a les darre-
res escenes de la criminal agres-
sió.

El tinent coronel Ascassi acabà
les seves declaracions afegint que
encara que no es veié enlloc el sub-
marí es creu que ha d'ésser estran-
ger ja que els rebels no disposen
de cap d'aquests vaixells ja que tots
els que hi havia a Espanya estan
en poder dels lleials.

Abans d'acomiar-nos d'ell ens
ha presentat al comissari polític
del Carrascal d'Osca company
Sanz que està actualment al Bata-
lló de Chiclana.

Aquest company està satisfet en
extrem de la unitat que regna al
front i la gran animositat i moral
que hi ha entre els combatents,
que faran possible una propera vic-
tòria.

Comunicat de guerra facilitat per
la Comandància Militar d'aques-
ta Plaça:

Sense novetat en el dia d'avui.

Girona, 31 de maig del 1937

Per la Comandància Militar

El Secretari

Pla

El que fins ara havia estat comissa-
ri de defensa de les nostres comarques,
company Pey Sardà, despenyant
sempre amb honor, noblesa i activitat
el seu càrrec ens ha facilitat el següent
comunicat:

Havent deixat de desempenyar el
càrrec de Comissari Delegat de Defen-
sa, per haver pres possessió de la Co-
mandància Militar, el Tinent Coronel,
camarada Escassi i passant per tant
tots els serveis de la ex-Comissaria de
Defensa a dita Comandància, aprofito
el moment de deixar el meu càrrec,
per agrair a tots els ciutadans de Giro-
na i comarques, autoritats civils i mi-
litars i organismes polítics i sindicals,
la constant col·laboració i apoi que
m'han dispensat, facilitant d'aquesta
manera la tasca que em fou encomana-
da, en bé de la causa de l'antifeixisme
i de la revolució.

Girona 29 de maig de 1937.

Pere Pey Sardà

A les 6 hores ha estat atès al Dis-
pensari Municipal Esteve Rost Massa-
gran de 34 anys d'una fractura a les
darreres costelles dretes, pronòstic re-
servat en ésser embestit l'auto que
guia per un altre que venia en direc-
ció contrària.

Jacint Garcia Esteve de 46 anys
del carrer de l'Olivo també fou atès de
lesió a les darreres costelles dretes.
L'accident fou produït en el mateix
cotxe que l'anterior.

El refugiat malagueny Manuel To-
ro Lleida trobant-se al riu Ter i al mo-
ment de llançar-se a l'aigua topà amb
una pedra que es trobava submergida
a poca profunditat, produint-se l'aixe-
cament de la pell cranial forta commo-
ció cerebral i asfíxia per immersió.

Conduït ràpidament a l'Hospital,
morí mentre el curaven.

L'auto G. E. 3336, atropellà a Jo-
sep Argelés Argelés de 43 anys pro-
duint-li lesions al peu dret i magulla-
ment general.

També fou atès al Dispensari Mu-
nicipal.

Montserrat Pubill Batista, de 12
anys, ha estat atesa al Dispensari Mu-
nicipal pel metge Butinyà de ferida in-
fectada al peu esquerra, en caminar
descalça i trepitjar un vidre.

G. E. i E. G.

(Secció d'Excursionisme)

Continuant les indicacions refe-
rents a l'excursió projectada a la Pun-
ta Magdalena i Salts del Sellent, que
tindrà lloc el proper dia 6 de juny, vo-
lem explicar-vos avui el que es veu en
gran part i en visió panoràmica, des
de la Punta citada i en sa major totali-
tat i màxima amplitud, del cim del
del Puig Sacalm.

Del N.O. al N.E. es destaquen les
serres de Queralt, Peguera, Pedrafor-
ca, Cadí, El Puigllançada, Mongrony,
Coma Armada, Gorrablanç, Puigmal,
seguint cap a Bastiments, Pic de la
Dona, Costabona, Canigó i darrera de
les serres pròximes de Catllar i Cara-
llera, surt de la serralada de Montfal-
gars. Segueixen en terme avançat els
puigs de Torrencules, el Taga, Serra
S. Antoni de Camprodon, muntanya
de Valldebac i de Pera i serralades de
Milany que fineixen a S. Magdalena
de Cambrils.

Cap a l'E. seguint el N.E. es veuen
les muntanyes franceses de S. Llorenç
dels Cerdans i les nostres de Massanet
de Cabrenys, destacant-se el Bassego-
da, les muntanyes del Mont, Rocacor-
ba, Finestres i en primer terme s'es-
tén la plana d'Olot, ornada de pollan-
cres altívols i solcada de ratlles d'ara-
da i verdors esqueixades pels recs.

Mentre la Societat de Nacions delibera....

Es enfonsat el vaixell "Ciudad de Barcelona" i és atacada Almeria per l'esquadra alemanya

BARCELONA

PER TELEFON

Torpedinament d'un vaixell espanyol

Barcelona, 31. — Aquesta nit passada el delegat general d'Ordre Públic a Catalunya ens trameté la següent nota:

"Ahir al matí, un submarí, que, segons totes les informacions recollides per aquesta Delegació, pot afirmar-se, sense por a equivocar-se, que era de nacionalitat italiana, atacà en aigües jurisdiccionals un vaixell mercant espanyol, sense produir-li, però, sortosament, dany de cap mena, ja que no foren llançats. Un d'aquests torpedes fou recollit a la platja de Calella, on acudiren immediatament els tècnics, per tal d'examinar-lo, i comprovaren que es tractava d'un artefacte de fabricació italiana.

El mateix submarí, a les tres de la tarda, atacà, així mateix, en aigües jurisdiccionals, a l'altura de Malgrat, la motonau "Ciudad de Barcelona", la qual s'enfonsà en pocs minuts.

A cinquanta arriba la xifra dels passatgers ofegats, i són diversos els ferits recollits pels heroics pescadors de la costa, els quals acudiren seguidament a salvar la vida que el feixisme volgué fer víctimes de la seva covarda agressió."

Més detalls de l'atemptat

Marsella, 31. — La motonau "Ciudad de Barcelona" que havia sortit el vespre passat cap a Espanya, amb nombrosos passatgers i queviures ha estat atacat per un submergible faciós trobant-se en aigües jurisdiccionals i prop de Barcelona.

La motonau "Ciudad de Barcelona" s'ha enfonsat ràpidament, salvant-se molts pocs passatgers i tripulació.

Aquest transatlàntic espanyol, comandat pel capità Francesc Navas, com hem dit, havia sortit la nit abans del port de Marsella després d'haver estat curosament revisat pels components del control que no havien trobat res de sospitós ni entre el passatge ni carregament. Aquest estava format per cafè, queviures, sucre, etc. La major part d'aquests queviures eren producte de subscripcions i donatius del poble francès pels seus germans espanyols.

Dit navili podia portar còmodament 1.000 passatgers, com ja s'havia pogut demostrar en els seus nombrosos viatges de turisme per la costa Brava, a les poblacions de Palamós, Roses, Guixols, etc. Vint oficials formaven el seu estat major i de marineria portaven 76 components.

Això ens fa dubtar de la legalitat del control marítim (nosaltres no hi hem cregut mai) ja que els components del mateix, en la seva ma-

joria italians i alemanys, coneixen en els seus més íntims detalls les sortides dels vaixells i destí. D'aquesta manera no els hi costa res de llançar un radiograma als seus vaixells o submarins que seguidament s'encarreguen d'escortar d'amaçat el vaixell i enfonsar-lo quan està a tret.

Prometem tornar a parlar-ne ben aviat.

Lluita marítima?

Barcelona (2 tarda). — El nostre corresponsal a Tarragona ens comunica que aquesta nit passada, prop de dos quarts de nou s'han sentit a aquesta ciutat unes cinquanta explosions pròpies d'un d'un canoneig. No s'ha pogut localitzar de moment la situació del combat. No obstant es suposa que es tracta d'una lluita entre dos vaixells de guerra.

A la ciutat s'han pres les mesures addients i no ha ocorregut cap incident.

Comunicat del matí

Barcelona (2 tarda). — El comunicat que el cap de l'exèrcit de l'est ha dirigit al President de la Generalitat no acusa res de nou.

El Diari Oficial d'avui

Barcelona (2 tarda). — El Diari Oficial d'avui publica un decret segons el qual queden formats els Jutjats d'urgència i de Guàrdia a Girona, Barcelona, Tarragona i Lleida.

MADRID

PER TELEFON

Darrera hora de Madrid

Madrid (4'3 tarda). — L'activitat desplegada avui per les forces de la República ha estat al Guadarrama i Guadalajara on estan actualment aconseguint nombrosos èxits.

Per Balzarín l'ofensiva lleial ha estat tan intensa que les forces insurgents han hagut de replegar-se deixant nombrosos morts i material de guerra sobre el camp.

Han cooperat brillantment a aquesta ofensiva les bateries lleials i l'aviació roja.

Als fronts immediats a Madrid tiroteigs i duels d'artilleria.

El general Cardenal

Madrid (4'30 tarda). — El general Cardenal ha rebut aquest migdia als periodistes i els hi ha dit que les tropes

DARRERA HORA

PER TELEFON

Atac marítim d'Almeria per l'Esquadra Alemanya

València (4'30 tarda). — El ministeri de Defensa nacional ens ha facilitat el següent comunicat:

"Aquesta matinada a les 3'30 alguns destructors i cuirassats de nacionalitat alemanya s'han presentat davant Almeria quedant a l'expectativa.

A les 5'45 s'han acostat fins arribar a uns dotze quilòmetres. En ésser a aquesta distància i sense previ avis han trencat el foc sobre la població civil d'Almeria. Nombrosos obusos han caigut sobre cases humils i tot el casc de la ciutat, quedant destruïdes. Han causat 200 morts que és el total que fins a l'hora de comunicar s'han trobat.

Les bateries lleials de la costa han contestat ràpidament a l'agressió, i un dels dispars ha arribat a aconseguir un destructor, produint-li seriosos desperfectes. No s'ha enfonsat, però.

S'ha pogut veure perfectament onejar en tots els vaixells de guerra la bandera alemanya.

Un hidro lleial que ha sortit evitant-se sobre els criminals components de l'esquadra alemanya ha declarat que aquesta s'havia dirigit, una vegada havia disparat els seus projectils sobre Almeria, cap a Melilla.

Han començat activament els treballs de descombrament per part dels bombers i veïns d'Almeria per a poguer salvar les víctimes, les innombrables víctimes

que han quedat colgades entre les desferres de la població.

Els "bous" que efectuen treballs de neteja de mines a les aigües properes al lloc on esclatà fa pocs dies el destructor anglès "Hood" han estat agredit també per l'esquadra alemanya. Un d'ells ha hagut d'embarrancar a la platja.

Serà convocada ràpidament Consell de Societat de Nacions

València (4'30 tarda). — El govern de València ha enviat urgentment un comunicat al delegat espanyol a Ginebra camarada Alvarez del Vayo per tal que convoqui ràpidament reunió de Societat de Nacions i donar-los-hi compte de l'agressió alemanya a l'Espanya lleial.

ESTRANGER

PER TELEFON

Dimissió

Toquio (4 tarda). — El President del consell del Japó senyor Hayasi ha presentat la dimissió, influenciat pels seus ministres.

Aquests també han dimisit.

El nou govern anglés

Londres (4 tarda). — Sir Chamberlain es presentarà avui al parlament com a cap del nou govern.

Tots els diaris anglesos avui comenten en les seves editorials el rumb que seguirà la política anglesa.

Més capítols al "Llibre Blanc"

Ginebra (4 tarda). — El govern de València ha comunicat al seu representant a la S. de N. que ahir a les 7 del matí les forces navals alemanyes intentaven efectuar un desembarcament a Almeria impedit-ho les meravelloses defenses de la costa. No obstant canonejaren i causaren nombroses víctimes.

El govern espanyol ha demanat a Alvarez del Vayo exposi aquest nou atemptat en la propera reunió de la Societat de Nacions.

Llegiu l'Espurna

Al S. es redreça la clotada forèstega de Joanetes, amb els seus cingles pelats, el dels Llancers i Escaiola. Més enllà es veuen els cingles i el pla d'Aiats, Cabrera, Collsabranc, les estribacions de les Guilleries. Al S.E. es dividien les Gabarres, i per sota Cabrera, la plana de Vic, grisa i de modulacions gràfiques suaus.

Cap al S.O., el Montseny aixeca les seves crestes i, en aquest sentit de la brúixola, emergeixen Collsupina, S. Llorenç del Mont i, més cap a l'O., la silueta morada de Montserrat i les muntanyes de La Segarra i el Lluçanès.

No cal afegir res més a aquesta relació de muntanyes per a comprendre la magnificència de la vista panoràmica que ofereix el mirador del Puig Sacalm, la qual abraça la meitat de Catalunya. L'excursió a Punta Magdalena és, indiscutiblement, una de les més atractives per a tots els excursionistes.

A todas las secciones del Partido

Es preciso que con toda urgencia mandéis al Secretariado de Organización de la Comarcal División «Lenin», en Siétamo, los siguientes datos, para los efectos de comprobación y organización:

Lista nominal de los camaradas que cada sección del Partido ha mandado al frente.

Lista nominal de los heridos.

Lista nominal de los muertos, acompañada de los retratos, advirtiéndole que el envío de los retratos es absolutamente indispensable.

Se ruega la urgencia de la constatación de estos datos.

El Secretario de Organización.

Caja Postal de Ahorros

(Con la garantía del Estado)

Interés: 3 por ciento anual en libretas de libre disposición.

Libretas a plazo de un año: 3 y medio por ciento anual.

Secreto absoluto. Firme garantía. El dinero que ingreseis en la Caja Postal de Ahorros es de libre disposición.

Con una cartilla en la Caja Postal de Ahorros se puede operar en todas las Oficinas de Correos de España.

Es llevar el dinero encima sin riesgo y disponer de ello en cualquier lugar donde se necesite.

¡¡El dinero guardado no produce ninguna ventaja!!

No está seguro. Sufre igual las contingencias de la hacienda. Y daña la Economía de la Nación.

Los ahorros en vuestra casa o en vuestro bolsillo corren el peligro de robo o extravío.

Este peligro desaparece completamente si los ingresais en la Caja Postal de Ahorros. Porque aunque perdais la cartilla nadie puede operar con ella y la Caja Postal de Ahorros os expide un duplicado con el mismo saldo a vuestro favor.

Després de les jornades de juliol de l'any 1917, a Rússia, Kerenski suspengué "Prawda" portantveu del partit bolxevic.

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Després de les jornades de maig el Govern Negrín ha decretat la suspensió de "La Batalla" òrgan central dels bolxevics espanyols

Per E. COMAS

El triomf del P.O.U.M. és el triomf de la Revolució

La Internacional Comunista vino al mundo como consecuencia del triunfo de la Revolución Rusa y del fracaso de los partidos socialistas encuadrados en la II Internacional. La II Internacional traicionó a la clase obrera mundial antes de la guerra del 14, votando los créditos de guerra; durante la guerra, permitiendo que se exterminaran unos a otros los proletarios de los diversos países; después de la guerra, no conquistando el poder para la clase trabajadora.

Principalmente, el capitalismo de las naciones vencidas se encontraba en una situación tan caótica y crítica que, de no haber sido por los partidos de la Internacional de Amsterdam, que hicieron la política que convenía al capitalismo, la revolución habría triunfado en Europa. Aplastaron a los espartaquistas en Alemania; gobernaron para la burguesía en todas partes, y terminaron finalmente, entregando el poder a los fascistas.

El Partido Bolchevique, con Lenin a su cabeza, siguieron un camino distinto. Frente a la guerra imperialista, guerra civil. Frente a la colaboración de clases, lucha de clases. Frente a la democracia, dictadura del proletariado. Es sobre estos principios marxistas que se apoya Lenin y su Partido para liberar al proletariado ruso.

La Internacional Comunista, rica de esta savia de regeneración del movimiento obrero internacional, surge fuerte y potente, es el nuevo Sol de la libertad.

Los partidos comunistas surgen por todos los países; nacen y crecen con la misma intensidad que la socialdemocracia pierde su influencia en el movimiento obrero.

Lenin fundó la III Internacional para agrupar y ayudar a estos partidos, que eran la esperanza de la clase trabajadora. Sin embargo, Lenin murió demasiado joven. Aun la I. C. no había logrado la hegemonía en el movimiento obrero in-

ternacional y las condiciones para el desencadenamiento de la revolución, no eran lo suficientemente maduras. Lenin no pudo ver terminada su obra.

Con la muerte del gran maestro, cambió la dirección de la I. C. y con ella la única línea justa: Democracia interna y marxismo revolucionario.

El asalto a la dirección de la I. C. por los stalinianos cambió radicalmente las directrices de ésta. Su primer paso fué postergar el papel de los partidos comunistas de los diversos países en la dirección de la I. C., e incluso en la dirección de la política de los propios partidos. Los delegados a sueldo de Moscú fueron esparcidos por todo el Mundo, substituyendo así, la personalidad de los partidos comunistas. Bastará que señalemos que la finalidad que se perseguía era supeditar a todos los partidos comunistas de la I. C. a las órdenes del Gobierno Soviético, para utilizarlos como palanca para la aplicación de la política internacional staliniana que sigue la U. R. S. S.

La política staliniana en la I. C. se caracteriza por dos épocas bien marcadas: La política del socialfascismo y la política del Frente Popular. La segunda consecuencia de la primera, y ambas completamente antimarxistas.

La política del socialfascismo llevó a la derrota a todo el movimiento obrero del centro de Europa.

Hitler solamente podía pasar por la brecha abierta en el movimiento obrero alemán. "Para aplastar al fascismo, hay que aplastar primero al socialfascismo" (socialdemocracia). Así razonaba el Partido Comunista Alemán, antes de la subida de Hitler al poder. La misma política era impuesta a los demás partidos de la I. C. Señalamos el caso alemán, por ser el partido más fuerte, después del ruso, de los adheridos a la I. C. y ha sido

también el de más funestas consecuencias que ha tenido para la clase trabajadora.

La subida de Hitler al poder en Alemania, produjo un gran revuelo en los asuntos exteriores de las Cancillerías de las grandes potencias europeas. El fascismo alemán en el poder no se conformaría con ser el lacayo del imperialismo de Versalles, como fueron Otto Bauer y Brüning. El fascismo en Alemania era la gran industria y la alta

banca hambrientas de mercados y colonias, era todo el imperialismo revisionista mirando a Este y a doble amenaza de guerra (al Este por el Japón, y al Oeste, por Alemania, que apuntaba sus cañones hacia la rica Ucrania) reacción de la manera más antiproletaria, antimarxista. Como si fuera un
(Segueix a la pàgina 2)

LA SELVA Informació comarcal

Lletre d'un combatent

Salut, companys!

Ja ens perdonareu la nostra tardança en contestar-vos.

Els darrers fets ocorreguts a Barcelona ens han donat clara idea que podem dipositar tota la confiança en els elements revolucionaris que han quedat a la rera-guarda; puix hem tingut una alegria en saber, que el dia del moviment, amb un sol crit, es concentraren tots els elements revolucionaris d'aquesta localitat per tal de demostrar llur amor envers la revolució i ofrenar llurs vides si era convenient, en defensa de les llibertats de la classe treballadora.

Cosa que agraïm i ens vanagloriem d'haver deixat companys com vosaltres a la rera-guarda.

També sabreu que açí, a les trinxeres, no s'ha pas perdut l'esperit revolucionari.

Continuem disposats a abatir el feixisme i, a l'ensem, lluitar aferrissadament contra el reformisme que vol escamotejar-nos unes conquestes que les tenim ben guanyades i sobrerament merescudes. Avui, més que mai, cal arrasar els obstacles que entorpeixen la nostra marxa revolucionària per tal d'encarrilar el nostre moviment envers el Socialisme, per damunt de la resistència oposada per la petita burgesia que vol reconquerir un rol hegemònic que ja no li pertany.

Convé que s'adonem que no durmim; per tal com estem ben desperts a fi de mantenir les posicions revolucionàries d'acord amb

les doctrines del nostre malaguanyat Maurín.

Els vostres companys del grup dels Morters, desitgen prosperitat al partit i a la revolució, seguint sempre la consigna llançada pel P.O.U.M.

Fins vèncer o morir.

Visca el front obrer revolucionari!

Visca la revolució Socialista!

Signen: Lluís Cornellà, Pere Basols, Joan Guitart, Robert Héreu, Narcís Hermitches, Joaquim Viñolas, Josep Gamell, Ramon Cornellà.

Experiències històriques

Ja succeí a Rússia, quan la revolució retrocedia constantment i el fatidic Kerenski tenia les regnes del poder. El poble rus estava esgotat: primer, per la guerra europea; després, per la seva lluita contra el jou tsarista.

Quan el poble aturmentat amb tants anys d'esclavatge, aconseguí vèncer el despotisme del Zar, se l'espanta dient-li que si prenia el poder, se les hauria de veure amb un terrible bloqueig de totes les nacions veïnes.

Però aparegué Lenin, disposat a enderrocar el social-demòcrata Kerenski i donar al poble tot el que li pertanyia. I triomfà.

A Alemanya, però, el reformista Noske segava les vides de Karl Liebknecht i de Rosa Luxemburg, els quals assenyalaven, al poble, el recte camí del socialisme, meta de l'alliberació total del proletariat.

Are bé, ¿de quina manera ens

ensenyen el socialisme els reformistes d'avui dia?

Ens el presenten sota les institucions d'un règim capitalista que fa i desfa la sort dels pobles, o bé sota la capa d'un règim republicà amb un caire més o menys social.

Acabem de passar sis anys de República burgesa, sis anys de repressió contra el poble, sis anys de promeses, de vagues, sis anys de viure enmig el confusió més caòtica.

Sis anys de govern contra el poble.

El 19 de juliol, és fill de l'antic estat de coses, i fou preparat per la diplomàcia reaccionària, per les potents organitzacions patronals, pels partits burgesos, la premsa capitalista i l'Església. Sobre tots ells pesa la responsabilitat d'aquesta guerra provocada per cobejances de classe.

Ara bé, el poble dirà *prou!* El poble comença a manifestar-se, veu el que passa i envers on se'l porta: veu que se'ns arrabassa i censura l'única manera d'expressar-nos; se'ns estrangula la premsa. Representants d'organitzacions que es diuen obreres han volgut disffressar l'actual epopeia per tal que els treballadors abandonessin la lluita de classe, únic mitjà d'emancipació proletària.

El poble dirà *prou!* No serà com Alemanya. No passarà com a Itàlia. Mentre de la C.N.T., la F.A.I. i el P.O.U.M. ens resti un sol home, la revolució social persistirà fins a l'esclafament del capitalisme.

Per la Unió de Repúbliques Socialistes d'Ibèria.

Visca la Revolució Social!

Joan Pons

Fulletó de L'Espurna 94 - El Taló de Ferro

tant no es podia estar d'anar repetint, i aparentment fora de tò: «Pel que fa a la pólvora, les combinacions químiques són de major eficàcia que les mescles mecàniques, creieu-me».

Les coses varen començar a ennuvolarse en la dotzena d'Estats a on els Grangistes havien triomfant a les eleccions. No es va permetre que els nous elegits prenguessin possessió de llurs càrrecs. Els anteriors titulars es refusaren a cedir-los els llocs, i sota pretexte d'irregularitats electorals, varen embrollar tota la situació en una inextricable actuació de grata-papers. Els Grangistes es veïgeren aculats a la impotència més completa. Els tribunals, que constituïen llur recurs extrem, estaven entre les mans de llurs enemics.

Era un moment perillós entre els més perillosos. Tot s'en aniria a rodar si els Grangistes en veure's estafats s'entreguessin a la violència. Els socialistes varem fer

tots els esforços imaginables per a disuadir-los. L'Ernest va passar dies i nits sencers sense aclucar l'ull. Els caps Grangistes es donaven compte del perill i actuaven en perfecte acord amb nosaltres. Però tot això no va servir per a res. L'Oligarquia volia la violència i va fer jugar els agents provocadors: car foren ells, sense contradicció possible, els que varen armar la revolta dels camperols.

Va esclatar en els dotze Estats. Els cultivadors expropiats varen emparar-se per la força dels governs llurs. Naturalment, com que aquest procediment era anticonstitucional, els Estats Units varen posar llur exèrcit en campanya. Per tots els indrets els emissaris del Taló de Ferro, disfressats d'artisans, cultivadors o treballadors agrícoles, excitaven la població. A Sacramento, capital de la Califòrnia, els Grangistes havien reïxit a mantenir l'ordre. Una veritadera nubolada d'agents secrets de la policia feren irrupció en la ciutat condemnada. Colles compostes exclusivament d'es-

pietes varen incendiar i varen pillar vàries fàbriques i edificis, i reïxiren a excitar l'esperit del poble fins a arrossegat-lo amb ells per a exercir el pillatge. Per a alenar aquesta conflagració, les begudes alcohòliques foren distribuïdes a dojo en els barris pobres. I després, quan ja tot va estar a punt, entraren en escena les tropes dels Estats Units que en realitat eren els soldats del Taló de Ferro. Onze mil, entre homes, dones i infants foren afusellats pels carrers de Sacramento o assassinats a domicili. El Govern nacional va prendre possessió del Govern d'Estat, i tot quedà acabat per a la Califòrnia.

En els altres indrets les coses varen passar si fa o no fa, igual. Cadascun dels Estats Grangistes fou netejat per la violència i rentat amb sang. Per a començar, l'iniciació dels desordres era instigat pels agents secrets i els Cent-Negres, i immediatament després les tropes regulars eren cridades com socors. El motí i el terror regnaven en tots els districtes rurals. Dia i nit flameja-

ven els incendis de masies i magatzems de pobles i viles. La dinamita féu la seva aparició. Es feren saltar túnels i ponts, i descarrillar trens. Els pobres cultivadors foren afusellats i penjats a manades. Les represàlies foren també cruels: es féu un gran carnatge de plutòcrats i d'oficials. Els eors estaven assedegats de sang i de venjança. L'exèrcit regular combatia als cultivadors amb tant d'odi com si haguessin estat pells roïges. D'escuses no en mancaven: dos mil vuit cents soldats acabaven d'ésser anihilats en l'Oregon per una esgarrifosa sèrie d'explosions de dinamita, i un gran nombre de trens militars havien estat esmicolats de la mateixa manera; i es compren que els soldats es defensessin la pell amb tant d'ardor com els cultivadors.

Pel que fa a la milícia, la llei del 1903 fou posada en vigor, i els treballadors de cada Estat es veïgeren obligats sota l'amenaça d'ésser passats per les armes, d'afusellar llurs camarades dels altres Estats. Naturalment que les coses no rutllaren sempre per